

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 18-05-8919 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

בפני כב' השופט הבכיר זכריה ימיני

תובעים 1. יהודה קוסטיקה
2. שלומי קוסטיקה

נגד

נתבעים עדי אברהם

פסק דין

תביעה לפיצויים ולצו מניעה קבוע בטענה של גניבת עין, הפרת זכויות יוצרים ועשיית עושר ולא במשפט בסימן מסחר נטען לא רשום.

כללי:

בעלי הדין:

1. התובעים הם שני אחים המנהלים עסק של מנעולנות בעיר פתח-תקוה.

2. הנתבע הוא מנעולן אשר ניהל עסק של מנעולנות באזור הערים רמלה-לוד.

מערכת היחסים בין הצדדים:

3. התובעים הציגו מסמך לפיו ביום 14.7.17 נחתם הסכם בין גב' דורית נקל (להלן-"**המעצבת**") לבין מר נאור סמואל גויילי (להלן-"**נאור**") שכותרתו "הזמנת עבודה לשירותי עיצוב גרפי". וזה תוכן ההסכם:

1" המעצב מצהיר כי הינו בעל הידע והכישורים הנדרשים לשם ביצוע

השירותים כפי שיפורטו בהסכם זה.

2. כל השירותים יינתנו תוך כדי שיתוף פעולה עם המזמין ובידיעתו.

3. המעצב מצהיר כי החומרים אשר יימסרו למזמין אינם מפריס זכויות

קניין רוחני מכל סוג שהוא אשר שייך לצד ג' והחומרים אשר יימסרו

למזמין הם מקוריים.

4. המעצב יספק למזמין איור דמות ועיצוב לוגו.

5. בתמורה לביצוע שירותיו של ה(מ)עצב בהסכם זה מתחייב המזמין

לשלם סך של 350 ₪ בתוספת מע"מ.

6. כל החומר, העיצובים והקבצים אשר עוצבו עבור המזמין ע"י המעצב,

מועברים למזמין ושייכים למזמין בלבד, זכויות היוצרים בו הן של

המזמין בלבד.

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

7. המעצב לא יעשה שימוש בכל חומר אשר יסופק על ידו למזמין, לא בזמן ההסכם ולא לאחריו, אלא אם כן קיבל את הסכמתו של המזמין מראש ובכתב.
- (להלן-"הסכם העיצוב").
4. התובעים הציגו הסכם שכותרתו "הסכם למכירת אתר אינטרנט" שנערך ונחתם בפתח-תקוה ביום 15.2.15 בין נאור לבין התובעים לפיו מכר נאור לתובעים את אתר האינטרנט www.manulan-locksmith.com, לרבות שם המתחם, הלוגו ותוכן האתר, בתמורה לסך 9,500 ש"ח + מע"מ (להלן-"הסכם המכר").
- סעיפים 6 ו-7 להסכם המכר הגדירו את הממכר כדלקמן:
- "אתר האינטרנט בכתובת www.manulan-locksmith.com (להלן-"האתר"), לרבות עיצובי האתר, דומיין האתר, לוגו האתר, מאמרי האתר, קוד האתר, וכן האתר על כל מרכיביו הקיימים. כל זכויות הקניין הרוחני של האתר, בין אם רשומות ובין אם לא, לרבות, לוגו, שם העסק, סימני מסחר, זכויות יוצרים וכל זכות אחרת אשר קשורה לקניין הרוחני של אתר."
- סעיפים 9 עד 10 דנים בהגדרת הקניין הרוחני הנמכר, כדלקמן:
- "כל זכויות הקניין הרוחני באתר, לרבות, תכניו עיצובים, שמות המתחם, קוד הפלטפורמות וכו', יהיו בבעלותו של הקונה בלבד ויועברו אליו החל ממועד החתימה על הסכם זה, ובמידה והקונה לא מילא אחר הוראות הסכם זה ו/או יבטל את ההתקשרות, אזי כל הזכויות יועברו חזרה למוכר. שמות המותגים וסימני המסחר, לוגו, עיצובים, פטנטים וכן כל קניין רוחני אחר בנוגע לאתר יהיו של הקונה בלבד ויועברו אליו החל ממועד החתימה על הסכם זה. הצדדים מסכימים בזאת כי המוכר לא יהיה רשאי להשתמש בזכויות היוצרים של האתר ו/או למכרם ו/או להעבירם לצד שלישי כלשהו ו/או להרשות שימוש בהם."
5. טענת התובעים, הלוגו כלל כיתוב של המלה "מנעול" ומתחתיו כיתוב בתוך פס צבע המלים "תיק תק" ובצד ימין מנעול תליה בצורת מלבן שהאוזן העליונה שלו פתוחה, וחסר ממנה כשליש מהאוזן בצד שמאל. למלבן ישנן שתי רגליים, יד שמאל ב-90 מעלות לגוף המלבן עם בוחן כלפי מעלה ויד ימין נמצאת בכופפת ב-90 מעלות לערך והאגרופ מונח על המותן. למנעול יש עיניים וחיוך. (להלן-"הלוגו").

טענות הצדדים:

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסיטיקה ואח' נ' אברהם

טענות התובעים:

- 1
2 בכתב התביעה טענו התובעים כי הנתבע השתמש בלוגו שרכשו מאת נאור, וכאש דרשו ממנו
3 להפסיק להשתמש בלוגו הוא קילל אותם. הוא אמר להם שהוא הפסיק להשתמש בלוגו, אך לאחר
4 זמן הם גילו בפייסבוק שהוא השתמש שוב בלוגו.
5
6 טוענים התובעים כי הנתבע ביצע כנגדם עוולת גניבת עין, פגע המוניטין של התובעים, קיים חשש
7 להטעיית הציבור, הפר זכויות יוצרים של התובעים ועשה עושר ולא במשפט.
8
9 לאור האמור לעיל, תובעים התובעים כדלקמן:
- 10 (1) להורות בצו לנתבע, להפסיק לאלתר כל שימוש בלתי מורשה בסימן המסחר של התובעים
11 ולהסירם מכל אתר אינטרנט ועמוד עסקי בפייסבוק שבבעלות הנתבע ו/או שבשליטתו,
12 וכן כל ערוץ תקשורת אחר שיש בו כדי להפר את זכויות התובעים;
  - 13 (2) לחייב את הנתבע לשלם לתובעים פיצויים סטטוטוריים, ללא הוכחת נזק, בגין גניבת עין
14 לפי סעיף 13 לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999, בסך של 100,000 ₪, וכי יש להתחשב
15 בעובדה כי הנתבע ביצע שימוש הן ברשת הפייסבוק והן בעתון מקומי;
  - 16 (3) לחייב את הנתבע לשלם לתובעים פיצויים סטטוטוריים, ללא הוכחת נזק, בסך 50,000 ₪
17 בגין הפרת זכויות היוצרים של התובעים בגין 3 הפרות, האחת ברשת הפייסבוק ואחת
18 בעיתון מקומי, וזאת בהתאם לקבוע בסעיף 56(א) לחוק זכויות יוצרים, ה'תשס"ח-2007,
19 וזאת תוך תשומת לב לנסיבות ההפרה וחוסר תום הלב של הנתבע;
  - 20 (4) לחייב את הנתבע בכל סעד נוסף שבית המשפט ימצא לנכון ליתן לתובעים כתוצאה
21 ממעשיו ומחדליו של הנתבע.

טענות הנתבע:

- 22
23
24 7. בכתב ההגנה טען הנתבע שיש לדחות את תביעת התובעים מהסיבות כדלקמן:
- 25 (1) לתובעים לא קיימת עילה תביעת נגד הנתבע בהתאם לחוק עוולות מסחריות או חוק
26 זכויות יוצרים שכן לא הוכיחו כי להם הבעלות ביצירה וכי מדובר ביצירה מקורית,
27 היות ומדובר בתנאי סף אשר אינם מתקיימים בענייננו;
  - 28 (2) אם בית המשפט יסבור שאכן יש לתובעים עילת תביעה נגד הנתבע, קיימת לנתבע
29 ההגנה הקבועה בסעיף 58 לחוק זכויות יוצרים, וכי הנתבע פעל בתום לב, ועל כן אין
30 לחייבו בפיצוי בגין הפרת חוק זכויות יוצרים;
  - 31 (3) הנתבע פעל להסרת הפרסומים מיד עם קבלת פניית התובע 1, והנתבע כבר אינו עוסק
32 בתחום זה, כך שגם מתן הצו אינו רלוונטי בענייננו;
  - 33 (4) התובעים לא הוכיחו את היסודות הנדרשים בעוולת גניבת העין, ועל כן אינם זכאים
34 לכל פיצוי בגין כך.

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

הראיות:

8. מטעם התובעים העידו העדים כדלקמן:

(1) מר יהודה קוסטיקה, הנתבע 1, אשר חזר בתצהירו על הנטען בכתב התביעה.

העד נחקר חקירה שכנגד בה העיד כי הוא ואחיו עובדים כמנעולנים במשך כ-8 שנים (נכון למועד מתן העדות). לפני שרכשו את אתר האינטרנט עבדו תחת השם "לוק סמית' ", ולאחר שרכשו את אתר האינטרנט עבדו תחת השם "מנעולן תיק תק" לקוחות מגיעים אליהם דרך גוגל ופייסבוק, כי הם משקיעים בפרסום. בשנתיים הראשונות שעבדו בנו אתר אינטרנט, ולאחר שנאור הציע להם את האתר, הם קנו את האתר, כך שיש להם שני אתרי אינטרנט על מנת להרחיב את העסק. מי שביצע את הרכישה היה אחיו שלומי, שהוא גם השותף שלו. נאור הכין את ההסכם, ושלומי ונאור חתמו על ההסכם במשרד של נאור. הם קבלו עותק מהסכם המכר, והוא סרק אותו למחשב, ואינו זוכר היכן שם את העותק הפיזי. לא היה לו כל הסבר מדוע הסכם רכישת האתר והלוגו לא צורף לכתב התביעה, ומדוע אמר אחיו בבית המשפט שאין הסכם בכתב לרכישת האתר והלוגו. נאור הכין את ההסכם עם הגרפיקאית.

מעדותו של מר יהודה קורסיקה עולה שכל הידע שלו אודות רכישת הזכויות באתר ובלוגו הינן בבחינת עדויות שמיעה, וכי מי שעסק ברכישת האתר והלוגו היה אחיו שלומי.

(2) מר שלומי קוסטיקה, הנתבע 2, אשר גם הוא חזר בתצהירו על האמור בכתב התביעה.

מר שלומי קוסטיקה נחקר חקירה שכנגד בה העיד כי הוא מנעולן ומורה למנעולנות, ומזה כ-6 עובד תחת השם מנעולן תיק תק. רק הוא ואחיו עובדים בעסק, ואין להם עובדים. הם עובדים גם עם האתר מנעולן לוק סמית' שזה האתר שהם עובדים אתו שרכשו מנאור. נכון ליום מתן העדות לא רכשו אתרים נוספים. נאור הגיע אליהם, סגרו את העניינים בטלפון, נאור הכין את ההסכם באותו יום, הוא הגיע אליו למשרדו בתל-אביב ברחוב קרליבך, ושם חתמו על ההסכם. לא היה לו הסבר של ממש מדוע אמרה ב"כ ששיבת יום 20.1.19 שהיה הסכם בעל פה. לא היה לו הסבר של ממש מדוע לא צירף לבית המשפט את כל המיילים המלאים עם נאור ועם הנתבע. לא זוכר מה שאל את נאור בטלפון שנאור ענה לו שאין לו עותק. לטענתו, ההסכם לא נולד לאחר הגשת התביעה, כשהבינו שהם צריכים מסמך בכתב. לא היה לו הסבר של ממש מדוע לא צירפו מייל מהמעצבת שהיא מכרה את זכויות הבעלות בלוגו.

(3) מר נאור גלמור (לשעבר, נאור סמואל גוילי), אשר הגיש תצהיר עדות ראשית בו הצהיר כדלקמן:

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

- 1 "2. היה בבעלותי אתר אינטרנט אשר כתובתו -www/manulan-
2 locksmith.com (להלן-"האתר").
- 3 .3 בתחילת שנת 2015 התובעים, יהודה ושלומי קוסטיקה, פנו אלי
4 על מנת לרכוש את האתר, לרבות סימני המסחר אשר מורכב
5 משם העסק + לוגו (להלן-"הלוגו").
- 6 .4 סיכמתי עם שלומי קוסטיקה את הפרטים בטלפון ולאחר מכן
7 ההסכם נחתם ביום 15.02.15 במשרד שלי כאשר כל אחד
8 מהצדדים שמר על העתק מההסכם, אין לי את ההסכם, עברו 4
9 שנים ואין לי מושג איפה הוא.
- 10 .5 את הלוגו עיצבה עבורי מעצבת גרפית במיוחד לפי דרישות שלי
11 ביום 13.05.2013. זכויות היוצרים בלוגו היו שלי וכשמכרתי את
12 האתר לתובעים, מכרתי להם גם את הלוגו והעברתי להם את
13 זכויות היוצרים בו גם כן. נמסר לי שהעתק מהזמנת העבודה
14 והחשבונית צורפו כנספח ג' לתצהיר התובעים."
15
- 16 נאור נחקר חקירה שכנגד בה העיד שנכון ליום עדותו שמו הוא נאור גלמור. אין לו
17 קשר לתחום המנעולנות, והוא עוסק בפיתוח אתרים, קידום אתרים ופרסום
18 באינטרנט. האתר הוקם בשנת 2013. את הלוגו הוא עיצב, והשתמש בשירותיה של
19 מעצבת בשם דורית, שהיא עיצבה באמת את הלוגו. לדבריו הוא הגה את הרעיון,
20 ורשם למעצבת:
- 21 "אני רוצה לעשות לו עיניים, אני רוצה לעשות לו חיוך, אני רוצה
22 לעשות לו ידיים כמו פה ... תוסיפי ידיים ורגליים. לגבי הטקסט
23 ופונטים, זה עניין של טעם, תשלחי כמה פונטים ונבחר. מתחת
24 לתיק תק צריך פס...."
- 25 את דבריו אלו אמר תוך שהוא אומר שהוא קורא זאת ממילים שלו ששלח למעצבת,
26 כאשר לדבריו המיילים היו באזור חודש מאי 2013. בעת הכנת הלוגו היה עוסק זעיר
27 והחשבונית יצאה על השם של העסק של אביו שנקראה גמול ראשונים בע"מ.
28 החשבונית שצורפה לכתב התביעה ולתצהירי התובעים היא החשבונית של הלוגו. את
29 ההסכם עם הגרפיקאית כנראה שהכינה הגרפיקאית, והחתימה עליו היא חתימתו.
30 ברור שכמומינים מגרפיקאית, הזכות של המעצב, וזכות השימוש היא של בעל העסק.
31 הוא הכין את ההסכם למכירת האתר. שלומי הגיע אליו למשרד, שם הוא הכין את
32 החוזה והדפיס אותו במדפסת, ומשרדו היה אז ברחוב מנחם בגין 55 בתל-אביב.
33 כשכתב לשלומי שאין עותק, הוא התכוון שאין לו עותק מההסכם.
34
- 35 .9 מטעם הנתבע העיד הנתבע בלבד אשר חזר על האמור בכתב ההגנה.

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

1 הנתבע נחקר חקירה שכנגד בה העיד כי למד מנעולנות לפני מספר שנים בסביבות שנת 2014
 2 או 2015, ולאחר מכן תיקן עצמו ואמר בסביבות 2016 – 2017. הוא לא ראה את השם והלוגו
 3 מנעולן תיק תק. חבר שלו בעיקר נכנס לאינטרנט רשם את המלה "מנעולן", לחץ על תמונות
 4 עם מנעול, ושם אותה, כנראה עם הפס. אין לו מושג אם השם שונה, כי את זה עשה לו חבר
 5 שלו. הוא חשב שזה ציור כללי שמופיע בגוגל. אין לו מזומן, והוא לא חשב שהוא עושה משהו
 6 לא חוקי. הוא ביקש לחסוך, וחיפש באינטרנט. באשר לפוסט שפורסם בדירות מפה לאוזן
 7 מודיעין עם הלוגו של התובעים, לא הוא פרסם אותו, והפרסום נעשה בתאריך שהוא לא
 8 התעסק במנעולנות, והוא הפסיק לעבוד במנעולנות בערך בחודש מאי.

הסיכומים:

10 10. לאחר שמיעת הראיות הגישו הצדדים את סיכומיהם.

11 11. ב"כ התובעים טענה בסיכומיה כי השאלות העובדתיות שיש לדון בהן הינן:

- 12 (1) הבעלות ביצירה – למי שייכת הבעלות בלוגו – ליוצר הלוגו או לתובעים?
- 13 (2) האם היצירה הינה מקורית – האם הלוגו יכול להיחשב כיצירה מקורית?
- 14 (3) האם הנתבע ביצע שימוש בלוגו של התובעים בתום לב?
- 15 (4) האם התובעים הוכיחו את המוניטין שלהם? והאם כל רחבי הארץ?
- 16 (5) האם השימוש שעשה הנתבע בלוגו היה בו כדי להטעות את הלקוחות?

17 12. ב"כ הנתבע טענה בסיכומיה כי התובעים לא הוכיחו שיש להם את הבעלות בזכויות היוצרים
 18 על הלוגו, וכי התובעים לא הוכיחו את טענתם לגניבת עין.

דיון ומסקנות:

האם התובעים הוכיחו את זכות הבעלות ביצירה-בלוגו?

19 13. התובעים טענו כי זכות הבעלות ביצירה הייתה של נאור וכי הוא רכש אותה מאת המעצבת.
 20 מחומר הראיות נראה שהתובעים לא הצליחו להוכיח זאת. ולהלן נימוקי.

21 14. בקדם המשפט הראשון שהתקיים ביום 20.1.19 שאלתי את ב"כ התובעים מהיכן לקחו
 22 התובעים את הלוגו של העסק, ותשובתה הייתה:

23 "הם קנו אותו ממעצבת גרפית שעיצבה להם אותו."

24 (עמ' 1 לפרוטוקול שורות 25-26).

25 דהיינו, נאור לא היה קשור לעסקת רכישת הזכויות בלוגו כלל וכלל.

26 15. במסגרת הבאת הראיות שינו התובעים את עמדתם וטענו כי הם רכשו את הבעלות בלוגו מאת
 27 נאור (ולא מהמעצבת), מעדותו של נאור עולה שהוא זה שהגה את הרעיון של הלוגו, והוא זה
 28 ששלח למעצבת את הדרישות כיצד יבוצע העיצוב. אך סעיף 5(1) לחוק זכויות יוצרים,
 29

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

- 1 תשס"ח-2007 (להלן-"חוק זכויות יוצרים") קובע שעל רעיון אין זכויות יוצרים, אלא על דרך
2 ביטוי הרעיון.
3
4 16. בתצהיר העדות הראשית הצהיר נאור כי את הלוגו עיצבה עבורו המעצבת ביום 13.5.13,
5 וזכויות היוצרים בלוגו היו שלו, וכי העתק מהזמנת העבודה והחשבונית צורפו כנספח ג'
6 לתצהיר התובעים.
7
8 17. על פי סעיף 33(1) לחוק זכויות יוצרים הבעלים הראשון של היצירה הוא היוצר, דהיינו
9 המעצבת. על פי סעיף 37 זכות היוצרים ניתנת להעברה בחוזה או על פי דין, אך חוזה להעברת
10 זכות היוצרים חייב להיות בכתב.
11
12 18. מעיון בהזמנת העבודה הנ"ל עולה שהזמנת העבודה הכתובה מתייחסת להזמנת עבודה מיום
13 1.7.14. נאור הצהיר שהזמנת העבודה של הלוגו הייתה ביום 13.5.13, כשנה וחודשיים קודם
14 למועד הנקוב בהזמנת העבודה. ההזמנה מיום 1.7.14 מנוסחת בלשון עתיד, כך שאינה יכולה
15 להתייחס לעבודה שבוצעה בעבר.
16
17 19. בהזמנת העבודה מיום 1.7.14 נכתב כי הסכום שישלם נאור למעצבת הינו 350 ₪, ואילו
18 בקבלה שצורפה כנספח ג' לתצהיר התובעים, ממה שניתן לקרוא, נרשם שהתשלום בוצע
19 בחודש יולי 2014 על הסך 250 ₪ בלבד.
20
21 20. בקבלה הנ"ל נרשם שמי ששילם את הסך 250 ₪ היא חב' גמול ראשונים בע"מ. נאור הסביר
22 כי הקבלה ניתנה לחברה הרשומה על שם אביו, כי הוא לא היה יכול לקזז מס תשומות. לא
23 הובאה כל ראיה על מנת לתמוך בטענה זו.
24
25 21. בנוסף, בקבלה נרשם בתחילה כי התשלום התקבל עבור עיצוב לוגו, כאשר הכיתוב נרשם
26 בכתב יחסית עבה, ולא נרשם לאיזה לוגו מתייחס התשלום. מתחת לכיתוב זה נכתב בכתב
27 דק יותר "תיק תק מנעולן", דבר המלמד שהשורה בה נכתב "תיק תק מנעולן" לא נכתב בזמן
28 כתיבת הקבלה אלא בזמן מאוחר יותר.
29
30 22. התובעים היו יכולים להביא לעדות את המעצבת, אך לא עשו כן, ודבר זה פועל כנגדם.
31
32 23. לאור האמור לעיל, סבור אני שהמסמכים שצורפו כנספח ג' לתצהירי התובעים אינם
33 מתייחסים לעיצוב הלוגו נשוא כתב התביעה, אלא מתייחסים לעיצוב לוגו אחר. התוצאה
34 הבלתי נמנעת מהדברים הנ"ל היא שהתובעים לא הצליחו להוכיח שנאור אכן רכש את
35 הבעלות בזכות היוצרים בלוגו מאת המעצבת, כך שבהתאם לראיות הוא מכר להם זכות
36 שהוא לא היה הבעלים שלה.
37
38

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 18-05-8919 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

האם בזמן אמת נערך חוזה בין התובעים לבין נאור למכירת זכות הבעלות בלוגו?

- 1
2 24. טוענים התובעים, ונאור תומך בעדותם, כי נחתם ביניהם חוזה למכירת זכות היוצרים בלוגו.
3 אך האם הראיות תומכות בטענות ועדויות אלו?
4
5 25. לכתב התביעה לא צירפו התובעים את ההסכם שנחתם בינם לבין נאור, אלא התכתבות
6 מאוחרת עם נאור אודות רכישת הלוגו, התכתבות שנערכה בסמוך להגשת התביעה. צירוף
7 החוזה היה מחויב על פי תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 בהיותו מסמך מהותי
8 לתביעה, ובמיוחד לאור הוראות סעיף 37 לחוק זכויות יוצרים המחייב שחוזה להעברת זכות
9 הבעלות יהיה בכתב.
10
11 26. בקדם המשפט הראשון שהתקיים ביום 20.1.19 שאלתי את ב"כ התובעים האם יש לתובעים
12 מסמך בכתב על פיו רכשו התובעים את זכויות היוצרים בלוגו, ותשובתה הייתה כדלקמן:
13 "לשאלת בית המשפט האם יש לנו את המסמך בכתב, משיבה כי לא. אבל
14 הם קנו את זכויות היוצרים. אין בעיה להציג מסמך כזה. בשעת הקניה לא
15 היה הסכם בכתב. היה הסכם בעל פה. היה נוסח מייל שפורט הכל. מרשי
16 צריך למצוא אותו ולהציגו."
17 (עמ' 2 לפרוטוקול שורות 2 – 4).
18 העולה מכל האמור הוא שבעת רכישת הזכויות בלוגו לא היה מסמך בכתב עליו חתמו
19 הצדדים, אלא היה נוסח מייל. המיילים שהוחלפו בין הצדדים לא הוצגו בפני בית המשפט.
20 היה מצופה מהתובעים ומנאור להציג חילופי מיילים אלו, במיוחד כאשר נאור העיד שיש לו
21 מיילים שהוחלפו בשנת 2013 עם המעצבת. אי הבאת המיילים הנ"ל פועלת כנגד התובעים.
22
23 27. כ-10 ימים לאחר קדם המשפט הראשון הגישו התובעים תצהיר גילוי מסמכים, והצהירו כי
24 בידיהם הסכם מכירת האתר בין נאור לבין התובעים. הצהרה זו עומדת בסתירה רבתי
25 להודעתה של ב"כ התובעים כי בעת שרכשו התובעים את הזכויות בלוגו ובאתר, לא היה
26 הסכם בכתב אלא הסכם בעל פה, ולכל היותר היו חילופי מיילים. תצהיר גילוי המסמכים לא
27 כלל את חילופי המיילים אליהם התייחסה ב"כ התובעים בישיבת קדם המשפט הראשונה.
28
29 28. ב"כ הנתבע הגישה בקשה לגילוי מסמכים ספציפי של תכתובות SMS בין התובעים ובין נאור
30 בחודש מרץ 2018 ואת תכתובות SMS בין התובעים לבין נאור בחודשים 12/14 ועד 03/15 גם
31 לעניין הסכם מכירת האינטרנט. אך ב"כ התובעים התנגדה לכך, למרות שתכתובות אלו היו
32 רלוונטיות מאד לתביעה זו ולמרות שהצהירה עליהן בדיון ביום 20.1.19. דבר זה מעיד כי לא
33 היו תכתובות כאלה כלל וכלל. מסקנה זו מתחזקת מעדות של מר שלומי קורסיקה אשר העיד
34 כי דיבר עם נאור בטלפון בקשר לרכישת האתר והלוגו (ראה עמ' 20 לפרוטוקול).
35
36 29. שלומי העיד כי הגיע למשרדו של נאור ברחוב קרליבך בתל-אביב, שם כתב נאור את החוזה
37 ושניהם חתמו עליו. נאור העיד כי מר שלומי קוסטיקה הגיע למשרדו ברחוב יגאל אלון 55

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

1 בתל-אביב, הוא ערך את החוזה ומיד חתמו עליו. אך כאשר מעיינים בחוזה נוכחים לדעת כי
2 נכתב בראשיתו כי החוזה נערך ונחתם בפתח-תקוה. דהיינו, מהחוזה עצמו ישנה סתירה
3 מהותית לעדויות של מר שלומי קוסטיקה ושל נאור. לא ייתכן שנאור נמצא בתל-אביב, מכין
4 חוזה בתל-אביב, חותם על החוזה בתל-אביב, אך כותב בחוזה שהחוזה נערך ונחתם בפתח-
5 תקוה.

6
7 30. התובעים ונאור לא הציגו כל קבלה או חשבונית מס על תשלום הסך 9,500 ₪ בתוספת מע"מ,
8 גם לא של חברת גמול ראשונים, שלדברי נאור, היא חברה השייכת לאביו.

9
10 31. לאור האמור לעיל, סבור אני שהחוזה אותו צירפו התובעים לתצהיריהם נולד לאחר ישיבת
11 יום 20.1.19 ולא היה בעת רכישת הזכויות בלוגו.

12
13 32. לאור האמור לעיל, סבור אני שבעת רכישת הזכויות לא נערך ונחתם חוזה בכתב בין התובעים
14 לבין מר נאור לרכישת זכויות היוצרים בלוגו, והחוזה שהוגש לבית המשפט נכתב לאחר
15 ישיבת יום 20.1.20 עם תאריך של 15.2.15. לכך יש להוסיף את הקביעה הקודמת שלנאור אין
16 כל מסמך בכתב שרכש את זכויות הבעלות ביצירה-בלוגו.

גניבת עין:

17
18
19 33. סעיף 1(א) לחוק עוולות מסחריות קובע:

20 **"לא יגרום עוסק לכך שנכס שהוא מוכר או שירות שהוא נותן, ייחשבו בטעות כנכס או**
21 **כשירות של עוסק אחר או כנכס או כשירות שיש להם קשר לעוסק אחר"**

22
23 בפסיקה נקבע כי עילה זו דורשת הוכחת קיומו של מוניטין וחשש סביר להטעיית הציבור ראו
24 לדוגמה את ע"א (עליון) 7629/12 אלעד מנחם סוויסה נ' **TOMMY HILFIGER**
25 **LICENSING LLC** (16.11.14, פורסם בנבו) (להלן-"פס"ד הילפיגר").

26
27 עוד נקבע בפסק דין זה, כי מסקירת משפט השוואתית ישנה סובלנות באשר לשימוש בסימני
28 מסחר להפעלת מודעות ממומנות של מתחרים, במנועי החיפוש השוואתי ובלבד שהדבר אינו
29 כרוך בהטעיה לגבי זהותו של המוכר.

30
31 פסק הדין מתייחס לכך שבשנת 2009 חברת גוגל אפשרה למפרסמים במנוע החיפוש, לשלב
32 מילים מוגנות בסימני מסחר במסגרת המודעות שהיא משווקת. בפסק הדין לא נקבעו
33 מסמרות באשר לאופן השימוש במילים אלו, אך נאמר, כי לא כל שימוש שעושה צד שלישי
34 בסימן מסחר במודעתו פוגע בהכרח בבעל סימן המסחר, וכי הדברים עולים בקנה אחד עם אי
35 ההכרה בפיצוי ללא הוכחת נזק בגין הפרת סימן מסחר וזאת לצד ההכרה בו בהקשר של
36 תביעה בגין גניבת עין.

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

34. בת"א (מחוזי חיפה) 55895-01-19 **ביגאפס אינטראקטיב בע"מ נ' גלובלביט סופט בע"מ**
1.2.21, פורסם בנבו) (להלן- "**פס"ד ביגאפס**") אשר ניתן אך לאחרונה ע"י כב' השופטת
אורית וינשטיין, השתמשה חברה לפיתוח יישומונים בשם 'גלובלביט', בשם של חברה מתחרה
'ביגאפס' להקפצת מודעתה, ואף השתמשה בשמה של 'ביגאפס' בכותרת הקישור. השימוש
שעשתה 'גלובלביט' במודעתה, בשם 'ביגאפס' בכותרת המודעה, היה שאילת שאלה.
המחפש נשאל האם חיפש את חברת 'ביגאפס' והיא קראה לו לנסות את שירותי 'גלובלביט'.
במקרה זה החברה עשתה שימוש בשם המתחרה, אך לא הסתירה כי היא עצמה אחרת,
מתחרה המציעה שירות דומה. בתיק זה התביעה נדחתה.
בפסה"ד איזנה כב' השופטת וינשטיין בין האינטרס הגלום בתחרות חופשית וחופש הביטוי
לבין מניעת תחרות בלתי הוגנת ויפים דבריה לעניינו:
" **תביעה בעוולה של גניבת עין מחייבת, על פי הוראת סעיף 1 לחוק עוולות**
מסחריות, הוכחה כי הטובין או השירותים שמוכר עוסק מסוים ייחשבו בטעות
כטובין או שירותים של עוסק אחר או שיש להם קשר עם אותו עוסק אחר.
51. **לפיכך, מאחר והתביעה שבפניי הינה בעילה של גניבת עין ואיננה תביעה**
על הפרת סימן מסחר רשום, ומאחר וקבעתי כבר כי עצם השימוש בסימן Bigapps
כמילת מפתח לצורך "הקפצתה" של מודעת הפרסומת של הנתבעת אינו מפר את
זכויות התובעת – הרי שיש לבחון אם עצם העובדה שהנתבעת עשתה שימוש בסימן
Bigapps עצמו במסגרת מודעת הפרסומת שלה – מהווה הפרת זכויות התובעת
העולה כדי עוולה של גניבת עין.
52. **דיני הקניין הרוחני, ככל דין אחר, מגלמים את האיזון הנדרש בין שני**
אינטרסים מתחרים – הצורך לעודד ולתמרץ יוצרים, מפתחים וממציאים ולמנוע
תחרות בלתי הוגנת, מחד, לבין האינטרס הגלום בתחרות חופשית וחופש הביטוי -
מאידך.
תפקידו של בית המשפט הוא לאזן בצורה מיטבית בין האינטרסים המתנגשים.
53. **מודעות הפרסומת הממומנות של הנתבעת במקרה שבפניי אינן מקימות**
חשש ממשי להטעה, במובן הנדרש לצורך עוולת גניבת העין על פי חוק עוולות
מסחריות.
ראשית, כפי שתואר לעיל, ברור כי מדובר בפרסום ממומן, מעצם מיקומן של
המודעות כמו גם העובדה כי הם מצויות במסגרת שבתחתיתה הימנית נרשם
מפורשות כי מדובר במודעה.
שנית, התוכן והמלל המצוי במודעות שפורסמו על ידי הנתבעת אין בו כדי להביא
להטעה של הגולש הממוצע כך שיסבור כי השירות המוצע על ידי הנתבעת קשור
בתובעת או מהווה את שירותי התובעת. במודעות למעשה נעשה ניסיון למשוך את
תשומת ליבו של הגולש אשר הקיש כמילת חיפוש את המילה Bigapps, ולהזמינו
לבדוק את השירותים המוצעים על ידי הנתבעת. הפרסומת למעשה אומרת לגולש

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 18-05-18-919 קוסיטיקה ואח' נ' אברהם

1 – באת לחפש את ביגאפפס, בוא תנסה גם את גלובלביט, אתה חייב לעצמך לבדוק
 2 גם את גלובלביט.
 3 לעמדתני, במודעות הפרסומת של הנתבעת מצויות אינדיקציות מספקות לגולש
 4 הסביר, לא כל שכן גולש מתוחכם יותר דוגמת זה המחפש שירותיהן של חברות
 5 לפיתוח אפליקציות, כי מדובר בקישור ממומן ולא קישור לאתר של התובעת, כך
 6 שסכנת ההטעה מוטלת בספק רב. "

7
 8 35. בפסק דין זה סקרה כב' השופטת השופטת ויינשטיין פסיקה הנוגעת להוכחת מוניטין וקבעה
 9 כי על מנת להוכיחו יש לבחון כל מקרה לנסיבותיו הקונקרטיות ולא לקבוע מתחם סגור
 10 להוכחה. היא ציינה כי על התובע להוכיח שציבור לקוחותיו אינו אדיש למקור הטובין שהוא
 11 רוכש כפי שנקבע במספר פסקי דין מרכזיים בבית המשפט העליון (ראו בעניין זה את ע"א
 12 (עליון) 5066/10 שלמה א. אנג'ל בע"מ נ' י.את א. ברמן בע"מ ואח' (פורסם בנבו, 30.5.13)).

13
 14 36. לצורך בחינת קיום חשש סביר להטעה יושם בפסק הדין "המבחן המשולש" בו נקבע:
 15 "קביעת קיומו של חשש סביר להטעה נעשית באמצעות "המבחן המשולש"
 16 (המשמש גם בדיני סימני המסחר) שיסודותיו הם: (א) החזות והצליל; (ב) סוג
 17 הסחורה וחוג הלקוחות; (ג) שאר נסיבות העניין (עניין אורט, בפסקה 32; עניין כהן,
 18 בעמ' 363). למבחן זה צירפה הפסיקה את מבחן השכל הישר, אשר על פיו כאשר
 19 הדמיון שבין המוצרים מגלם מסר רעיוני כלשהו, מעין "אומנות קונספטואלית",
 20 יש להשוות את מידת הדמיון בין הרעיונות המועברים על ידי שני המוצרים.
 21 במקרים שבהם המסר הרעיוני זהה, או דומה מהותית לזה העולה מסימנו של
 22 התובע, עשוי בית המשפט לראות בכך הפרה אף אם הסימנים שונים זה מזה בחזות
 23 ובצליל (עניין טעם טבע, בעמ' 453; ע"א 8981/04 אבי מלכה "מסעדת אווזי הזהב"
 24 נ' אווזי שכונת התקווה 1997 ניהול מסעדות בע"מ, בפסקה 12 לפסק דינו של
 25 השופט חשין [פורסם בנבו] (27.9.2006) (להלן: עניין אווזי); עניין דדון, בפסקה
 26 11). יצוין, כי אף שהמבחן המשולש זהה בשמו בעילה של הפרת סימן מסחר
 27 ובעילה של גניבת עין, הרי שהוא שונה במהותו, באשר בהפרת סימן מסחר הבחינה
 28 תחומה לדמיון בין הסימנים גופם בלבד, בעוד שבגניבת עין נבדק המוצר בכללותו
 29 והאם מכלול מעשיו של העוסק גרמו להטעה ביחס למקור המוצר (עניין טעם טבע,
 30 בעמ' 451-450; רע"א 10804/04 Prefetti Van Melle Benelux B.V נ' אלפא
 31 אינטואיט מוצרי מזון בע"מ, פ"ד נט(4) 461 (2005), סעיף 16 לפסק דינו של השופט
 32 (כתוארו אז) גרוניס (להלן: עניין אלפא)). על אף האמור, בהעדר טעם לאבחן ביניהן,
 33 ההלכות הנוגעות למבחני ההטעה בדיני סימני המסחר יפות גם לתחום של גניבת
 34 עין.
 35

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 18-05-8919 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

1 37. התובעים לא צירפו לבית המשפט את הפרסום שלהם באינטרנט או את צורת האתר, על מנת
2 שניתן יהיה לבחון את מבחן החזות והצליל. כל אשר צירפו התובעים לראיותיהם היה הלוגו
3 בלבד. כאשר מעיינים במודעה של הנתבע לא ניתן לטעות ולומר שמדובר בעסקם של
4 התובעים. מהמודעה של הנתבע עולה במפורש שמדובר בעסקו של הנתבע ולא בעסקם של
5 הנתבעים.

6
7 38. מבחינת סוג הסחורה הרי שמדובר באזרחים הצריכים שירותי מנעולנות, אלא שחוג
8 הלקוחות שונה. מחומר הראיות עולה שהנתבע ביקש לפעול באזור רמלה לוד והמושבים
9 שמסביב, ואילו מהפרסומים שהגישו התובעים עולה שהם פעלו האזור פתח תקוה ותל-אביב,
10 שהם אזורים שונים לחלוטין.

11
12 39. התובעים טענו כי הם עובדים בכל הארץ, את העדות היחידה שהביאו היא העדות של עצמם,
13 עליה חלות הוראות סעיף 54 לפקודת הראיות. על מנת להוכיח את היקף פעילותם, היה על
14 התובעים להביא לעדות לפחות שניים או שלושה מלקוחותיהם הגדולים או שניים או שלושה
15 מהתלמידים שלמדו אצלם את מקצוע המנעולנות, אך לא עשו זאת. מחדל זה פועל כנגדם.
16 יתירה מכך, התובעים העידו שרק שניהם עובדים בעסק, ואם היה מדובר בעסק בקנה מדה
17 ארצי, היו צריכים להיות להם מספר פועלים מנעולנים שיעבדו איתם.
18 כמו כן העידו התובעים שלקוחותיהם הם לקוחות מזדמנים מהפרסומים באינטרנט
19 ובפייסבוק.

20 לאור הפרסומים שהוגשו מטעם התובעים עולה שהם עובדים באזור פתח תקוה ותל-אביב,
21 סבור אני שהתובעים פנו לחוג לקוחות באזור פתח תקוה ותל-אביב והנתבע פנה ללקוחות
22 באזור רמלה לוד והמושבים מסביב. שני אזורי הפעולה שונים האחד מהשני.
23 לאור כל האמור לעיל, סבור אני שיש לדחות את טענת התובעים לעבודה בכל הארץ, ויש בכך
24 כדי לדחות את טענת המוניטין באזור רמלה-לוד, אזור בו פעל הנתבע ואליו כוון הפרסום
25 אותו ראו התובעים.

26 לאור זאת, סבור אני שיש בכך גם כדי לדחות את טענת המוניטין של התובעים ככל שהיא
27 נוגעת לאזור הפרסום אליו כיוון הנתבע.

28
29 40. המלה "מנעולן" היא מלה נפוצה המתארת מקצוע ועיסוק של בעל המקצוע, ולאף אדם את
30 זכויות יוצרים על מלה זו. אמנם פרסום של הנתבע המלה מנעולן נעשה באותו פונט ובאותו
31 גודל של המלה בלוגו, אך סעיף 28 לחוק זכויות יוצרים קובע ששימוש בגופן בהקלדה,
32 בעיבוד תמלילים, בסדר דפוס או בהדפסה, וכן החזקת מוצר לשם שימוש כאמור – מותרים,
33 אף אם נעשו תוך שימוש בתוכנת מחשב או במוצר אחר שמפר את הזכות בגופן.

34
35

תום הלב של הנתבע:

36 41. מתכתובות הוואטסאפ שהוחלפו בין מר שלומי קוסטיקה לבין הנתבע, תכתובת אותה לא
37 צירפו התובעים לראיותיהם או לתיק בית המשפט, עולה כי מיד לאחר פנייתו של שלומי

בית משפט השלום ברמלה

26 יולי 2021

ת"א 8919-05-18 קוסטיקה ואח' נ' אברהם

1 לנתבע, שינה הנתבע את צורת המנעול בלוגו שלו, באופן שהמנעול היה מנעול עגול עם חור
2 למפתח באמצע העיגול, כאשר מנעול זה היה ללא ידיים וללא רגליים. שינוי זה לא סיפק את
3 שלומי, שדרש להסיר גם את הלוגו השונה, ורק אז קילל אותו הנתבע. סבור אני שעצם השינוי
4 של צורת המנעול מעיד על תום לבו של הנתבע, דבר אשר מביא אותו תחת כנפיה של ההגנה
5 הנקובה בסעיף 58 לחוק זכויות יוצרים.

6

7

סוף דבר:

8

לאור כל האמור לעיל, סבור אני שיש לדחות את תביעת התובעים נגד הנתבע.

9

10

התובעים, ביחד ולחוד, ישלמו לנתבע כדלקמן:

11

(1) את הוצאות המשפט בתוספת הפרשי הצמדה ורבית מהיום ועד ליום התשלום בפועל;

12

(2) שכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה ורבית מהיום ועד ליום התשלום בפועל.

13

14

ניתן היום, י"ז אב תשפ"א, 26 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

15

זכריה ימיני, שופט בכיר

16

17

